

CHỢ P CHỪNG

THOÁNG NHẹ

Thiên Hẹng



Tháng mặi mặt, mùa đờng lờ ra phặi hặt tặ lờ. Đặng phặ đặ vặng hặ n nhặng bóng hoa đờ hặng rặ c hay màu mimosa vàng óng, vặ y mà sao cái lờ nhặ cặ t da vặ n còn ùa tặ i và nhặng buặ i chiặ u rặ i sặ trặ i vặ n còn tặ i sặ m vặ i nhặng cặ n mặ a lờ nh buặ t lê thệ. Ngày vặ n còn rặ t ngặ n vặ y mà nhặng buặ i sáng đặ bặ t đặ u ngặ n ngặ khi ngặ c nhìn nhặng đặ ng phặ rặ p nhặng hàng cây xanh mặ m bóng lá. Trong các mall đặ bặ t đặ u ngặ p quặ n áo mùa xuân, mùa hặ. Các hàng hiặ u đặ thặ p thoáng nhặng cây thông và hàng hóa Giáng sinh.

Một năm đã trôi đi, sao ngày tháng trôi đi nhanh quá, chỉ có lá này chớm xanh chỉ có lá khác đã nhót nhòa. Mùa này chớm qua, mùa khác đã vùi tùi, nên những tuổi đời cũng già tàn phai.

Mọi buổi sáng tinh giục, đi trong làn sương mỏng, lớp sương mù hình như chớm tan hết đã thấy sương chiu rọi rác quanh đây. Những buổi chiều, sao tôi vẫn sống những buổi chiều như thế. Lành, mùa và một ánh. Những người phố giục tan sương phố bóng người đi vùi vãi. Những bóng người đi trôi trôi như hình như đã tan đi phần nào sinh khí, chớm còn tiếng gót giày khua trên bề phố và những khuôn mặt mặt mặt sau gò làm vùi. Những bóng người đi bên cạnh tôi đã bao ngày những vẫn không mặt mặt thoáng hiện niềm vui khi nhìn thấy nhau. Những khuôn mặt như như như bồng sáp, đời đời cho những cơn gió thổi se lạnh lại càng thêm hiu hắt.

Tôi bước vào xuồng escalator đi vào ga xe lửa. Trên những platforms buổi chiều vẫn đông người, những ai nãy giờ chìm trong một suy nghĩ nào đó, hoặc dán mắt vào những trang báo hay cuốn sách để đọc. Những tiếng loa phóng thanh lại vang lên báo hiệu tuyến đường xe lửa sắp tới, màu đèn sáng lòe loẹt người hóm, một số người vùi vãi bước lên, tiếng còi hú dài và những con tàu lại lăn đi. Đã bao buổi chiều như thế, đã bao buổi chiều tôi đứng nhìn đoàn người lên xuồng, đã bao chuyến tàu chớm chớm đi, đã bao lần tôi cũng bị cuốn hút vào đám người lo lo và như như đó, đời lên những chuyến tàu, tiếp tục chìm đắm vào trang sách hay báo, hay nhìn nhìn những hàng cây, những người trôi đi phía sau. Cuộc đời đi đi, nhằm chán đời những người. Thèm biết bao nhiêu đời sống phố lại mặt bóng người quen hay mặt người thân thân.

Những người hóm lại rực sáng, tiếng loa phóng thanh lại rền rã, mặt chỉ có xe lửa lại trôi tùi, đoàn người lại vùi vãi lên xe. Giữa đám đông xa lạ, hình bóng hai phần Á châu bé nhỏ, thoáng gặp vào mắt. Khu vực trung tâm thành phố này, số đàn bà Á châu đi làm thót tùi người đi hiếm hoi.

- Thời Hổ ng vùi nha, mai Trúc giục lại Hổ ng nha.

Giục nói thánh thốt làm tôi giật mình người, cái tiếng Bức trong trổ này, cái tên Trúc đẹp thế nào gia nh đang giục mặt hình như nào tôi đã mặt lâu lo. Chỉ có tàu đã đi qua, người ở phố còn lại đời mặt mình trên sân ga, cô ta quay lại đời người trên băng ghế cạnh tôi. Khuôn mặt bồng bĩnh, có lẽ đã ngoài ba mươi, những người thót đời u dàng và thuôn khiếm, đôi mặt và khoe

mình ng vẫn còn long lanh n c i, và tr i i. Hai lúm đ ng ti n xinh xinh m t khoe môi bên ph i, m t l n m t nh làm tim tôi th t l i

- Ph i Th y Trúc em c a anh Mai không?

Ng i ph n nhìn tôi, ánh m t đ h i, nh ng vẫn đ u dàng:

- Th y Trúc đây, anh là b n anh Mai?

- Linh đây, Linh b n anh Mai. Anh Mai gi i đ u?

- Anh Linh ? À, em nh r i, h i x a anh h c l p v i anh Mai, hay l i ch i v i anh Mai ph i không ? Anh em gi i M .

- Anh Mai v con gì ch a?

- Đ , anh y l y v mu n nên gi hai đ a con còn nh xú.

R i Trúc c i, hai lúm đ ng ti n l i sâu xu ng xoáy m nh h n tôi đau nhói.

- Không nh em, b a nay làm bà ngo i r i anh.

- Bà ngo i, không th t ng đ c, nhìn Trúc ai cũng nghĩ ch ngoài 30

- Cám n anh, không tr v y đ u anh, t i em l y ch ng s m quá, v i l i cũng g n 50 r i anh.

L i m t chuy n xe l a tr t i, đúng tuy n đ ng c a tôi. Trúc đ ng lên chào:

- Xe l a c a em t i r i, chào anh .

- Xe tôi cũng chuy n này.

Tôi và Trúc cùng lên xe. Trên xe Trúc cho tôi bi t hai v ch ng m i đ n v khu này, hai cháu gái đã có gia đình c nên hai v ch ng mua cái apartment nh i g n con cho ti n. Gi ng nói Trúc h n nhiên, vui v . Ng i con gái th n thùng ngày nào đã thành m t thi u ph th t duyên dáng và v n còn gi đ c nét son tr ngày x a. Trúc xu ng tr c tôi hai ga, nhìn dáng Trúc nh nhoi đi l n vào dòng ng i, lòng tôi chùng xu ng, m t thoáng nh th t xa xôi, nh p nhòa theo m t dáng ng i th t g n gửi, nh ng cũng xa v i v i. Tôi ch t nh ra mình đã quên h i đ a ch và đ i n tho i c a cô, hình nh tôi v n còn trong gi c m ch không hoàn toàn hi n h u. Tôi xu ng xe l a, đi ch m rãi v căn nhà nh c a mình. Tr i bu i chi u v n xám và đ ng t i đ n, nh ng trong tôi, ánh n ng đ u ngày hình nh đã l i đi lên, đ soi sáng cây th y trúc tr c c a nhà l p lánh, m t màu xanh nh nhàng cho nh ng thoáng nh không tên nh ng ch p chùng đ u v i...

xxx

Tôi bi t Trúc đã t lâu l m. H c cùng trung h c v i Mai, anh c a Trúc. Ngày y còn Đ à t, cái thành ph mà bây gi đã bao năm tôi v n còn nh cái nét đ u dàng c a nó. Cái thành

ph  mà m i nét v n l  m t y u t  trong nh ng quyết  nh c a cu c đi, t  việc ch n th nh ph  sinh s ng,  n mua căn nh  , hình nh  t i v n c  tìm l i nh ng khung c nh ng y xưa, n i c  nh ng h ng th ng hay nh ng s n  i xanh thoai tho i...

Ng y xưa, th nh tho ng l i ch i v i Mai, Trúc hay ra m  c a. C  b  xinh x n với hai con m t tr n to l p l nh, khe kh  m m c  i l m hai chiếc l m  ng ti n tr n m  ph i l m s u, kh  ch o v  quay đi   ch ng t i n i chuy n với nhau. H c c  xu ng b p, h c l ng l ng i h c   chiếc b n trong c ng ph ng. M i t c  n th  ng x a d i tr n  i vai nh . C  v  Mai ho n toàn không hay biết l  d ng  p v  hình  nh c a c   a theo t i su t bao nhi u ng y th ng. C  m t l n t i  n nh  v  c ng Mai  i h c. H m  y c  c ng c  gi  h c n n Mai ch  c   n tr ng. Nh n c  nh  nh ng trong chiếc  o dài tr ng, v  chiếc  o l n xanh. M i t c buộc t m l n l  khu n m t b u b nh, v i nước da trắng h ng của con g i  a t , t i ng n ng  nh n. Trong l c Mai loay hoay  y xe ra c ng, c  c i xu ng kh a tr i c a, t i t   ng nh  không b  c đi   c, t i l ng  ng nh n c . C  v n c i  u v n kh a nh ng c  l  c  bi t, n n t i th y t  m  c  nh ng tia m u   r t nh  t  t  xuất hiện l m  i m  c  c ng th m h ng. C  v n c i m t d  c a  a kh a xong, chưa bao giờ t i  ng g n c   n th , m i th m nh  nh  t  ng  i c  l m t i ng y ng t. T i muốn b  c đi, nh ng ch n c  ch n ch t    y. Mai  a n  m y xe, v n nh  nh ng c  quay người, kh  nh  m m c  i, tr n m  l i l m s u hai l m  ng ti n xinh x n. C  tho n tho t bước ra ng i sau Mai. T i ch y xe ch m ch m phía sau, ng  i b ng b nh, l ng nh n chiếc xe  ng trước c a hai anh em Mai. Tr i  a t  h m  y r t xanh v  r t trong. Xe qua h  Xuân H ng, hai t   o d i c a c  bay nh  trong gi , c i gi   u d ng c a m t ng y xuân  p. D ng c  nghi ng nghi ng, t i   c gi  c  m t l n   c ch  c  nh  th ,   c  c ng nghi ng  u, ng  i c  c ng  a nh  vào l ng t i nh  th . Nh ng s i t c c a c  theo gi  m n m n tr n g y, tr n vai t i, v  m i th m c a c  theo c n gi  ph ng ph t m i b n ng  i. Mai  a c   n tr ng, c  c  i v i anh v  quay lại kh  g t  u ch o t i. C  ng y h m  y t i ng  ng n.

T   o, trong gi c ngủ, d ng c  v n hiện v , v i n  c  i nh  nh ng v  hai l m  ng ti n s u b n m  ph i. T   o, t i v n b t g p m nh hay ch y xe  c theo đúng h , v ng qua tia ph n nước, l n  c B   , ch y   nh  c i d ng nghi ng nghi ng, v i chiếc  o l n xanh, t   o d i tr ng.  a bao nhi u n m, c i m u tr i xanh, m u h  xanh, nh ng h ng th ng r o, nh ng r ng qu y v ng  i đi đi theo tr i nh  c a t i qua bao ch ng   ng.

Th y Trúc, người con g i ng y xưa   tr  v , nh ng r i t i l i v n m t em, v  c  bao giờ t i n m gi    c em, h  em y u  u. T i ch  c  th  tr ng nh ng c y th y tr c  c theo nh ng l i  i,   chiều chiều tr  v , l ng  u l i sau nh ng gi  l m việc m t m i,   nh   n em c ng nh  nh   n khung tr i  a t  ng y xưa,     m m  cho nh ng gi c m  c a t i.

H i n  hoa xanh l ng ng i ng n mu n h i

M n nh đóa h ng mu n kh nĩ y u ai
Ch s ng ng n xóa m t n t trong ng n
Đ đoi m t đó khng c n th ng y nh tr c

Em đ ng xĩa t c trong nh ng chi u nh t n ng
Đ ng kh th d i cho n ng b ng ng ng tr i
Đ ng đ m t m i nĩ l n tĩ ng đ i ch
Và đ ng đ tim t i m m trong gi

T i gi i đ n em m t ch t tĩ trong v t
M t n c i h ng mang ch t n t tr th
M t ch t đ th ng c a áh n ng đ u d i
Đ gi y ph t này v n l n c n s ng m i...

Ngày y, vì y u Th y Tr c, t i đ th n thi sĩ t l c nào khng bi t, t i t i t i vi t nh ng v n th cho c, vi t mà khng bao gi d m gi. G p c n h Mai, c ũg khng d m nĩ chuy n gi, ch bi t t i si ng i nh h c chung v i Mai h n. Hai anh em c h c r t gi i, Mai l i r t t t, ki n nh n gi ng cho t i nh ng b i t n kh. Nhi u l c l i nh, c c b n đ n h c c ũg, nghe tĩ ng c th n t h t nĩ chuy n v i b n, t i nh ng y ra ch ng suy ngh đ c gi, Mai c ph i gi ng đ i gi ng l i. C l n, Mai b t g p trong v t i b i th t i vi t trong l c ngh đ n c, Mai c i: C i th ng này b a nay b t đ u m g i h , m y m i nĩ cho tao hay đ c khng. T i ch bi t đ m t ch ng ch. Mai c m b i th c a t i, đ c to:

Anh theo em đ c theo c n đ c nh
Hoa qu v ng r c r áo tr ng em bay
Th n ph m s ng l n g đ i ch t m y h ng
Tĩ anh đ t theo t m áo h c tr bay b ng

Anh vi t nh ng v n th vào ch c l i l m qu n
S ng khng d m trao s t i m t ai c i
Hay h h ng l m h n anh n t m t

Anh v n theo em trong nh ng s ng n ng m u xu n
Tĩ nh t nh t n n khng th n l i u y m
Ch b i t nh n theo d ng nh ng t ng i
T c đ n m t xĩa d i tr n áo tr ng

R i nh ng s ng m u thu anh v i v ng đ n l p
L b qu n ch c l i s n tr ng
Gi m n m n nh th i ch c l i v ng
R i tr n t c em nh n h n anh th m gi i đ n

Mai cười khách: Thợ này làm thợ cũng được chứ. Lý ra mày phải đi bán C chứ sao theo bán B? Tôi chỉ muốn nhìn thợ, không dám nhìn Trúc chỉ cần bàn học trong góc phòng. Mai lại nghiêm trang nói: Lo học đi, năm nay mà rớt là đi lính đó, đừng thợ thộn nữa. Ngày hôm đó Mai kiểm soát chép bài cho tôi rớt không nghe tôi hỏi thợ rớt ít, chỉ tâm trí chép vào Trúc, tôi muốn biết thái độ của cô khi nghe bài thợ. Nhưng tôi không dám nhìn về phía cô, lúc Mai ra khỏi phòng, tôi quay lại thì ra cô đã vắng mặt từ lúc nào.

Sau đó vài tháng, cả gia đình Mai về Sài Gòn, ba Mai chuyển công tác về đó. Tôi cũng mất liên lạc với gia đình Mai luôn. Tôi đi Đà Lạt, xong tú tài lên đi học. Nhưng buổi chiều như Trúc, tôi vẫn chạy xe chậm chậm lên dốc nhà Mai, qua bờ hồ, qua dốc Bể, nhìn những bông quỳ vàng óng, nhìn bông trái xanh thắm mà nghe lòng dâng mất nỗi nhớ mong mênh.

Có những ngày mưa, trời chiều Đà Lạt sương mù trắng trắng, trong màn mưa nhìn cặp Lê Uyên Phương đi nhau dưới chiếc dù đen. Lê Uyên lúc đó đeo kính, dáng thanh mảnh trong chiếc áo khoác màu kem nhạt, khoác tay chàng đi chậm chậm dưới mưa theo bờ hồ. Hai người đi trong mưa, những hình ảnh không biết đến những cơn mưa trắng và gió lạnh. Tôi chỉ nghĩ mất lòng, chiếc dù Trúc đi trong cơn mưa như thợ, Trúc cũng nắm lấy cánh tay tôi, hai đứa đi giữa mưa lạnh những trong lòng vẫn đầy ấm áp.

*Chỉ cần gì trời đất mưa rào
cho chung đôi bạn trẻ, che chung cây dù
trên trời dù có mây mù
những bên nhau vẫn ngọt ngào
cho dù đời có ê chề
bên nhau vẫn thấy ấm lòng ngọt ngào
cho em má đỏ hồng hồng
mặt long lanh sáng,
thì thắm yêu anh*

Những hôm vào quán cà phê Lê Uyên và Phương, nghe hai người hát, nhìn ánh mắt họ nhìn nhau, những lời ca trẻ tình những tình thêm theo làn điệu mềm đằm của họ. Nhưng lời hát mang chút âm hưởng đau thương nên lúc đó có tin đến Phương sắp chết vì ung thư gì đó. Thấy cuộc tình của họ, lòng tôi gần lên nỗi xót xa. Chỉ cần gì có một người yêu mình như thợ, chết cũng không uổng mất đời. Yêu nhau thôi, những sau qua M, nghe nói cuộc tình giữa hai người cũng tan vỡ. Nhưng trên những đường phố Đà Lạt, vẫn còn in những dấu chân của hai người, của một thời yêu thương say đắm.

Thị th đi thay, tôi cũng bước chân qua Úc, làm lĩi cu c đi lúc tuĩi đã gĩn ba mĩi. Tôi đã bao lĩn bĩi c đi trong nĩng, nghĩ đi n Trúc; tôi đã bao lĩn bĩi c đi trong mĩa, nghĩ đi n Trúc. Đã bao đêm nhìn trắng lên, nghe sĩĩng xuĩng, nhĩ đi n vùng trĩi Đà lĩt cĩa mĩt thĩi ngĩy thĩ tuĩi nhĩ, nhĩ đi n mĩi tình đi u đi i trĩng trong thuĩn khiĩt nhĩ lĩa trĩng tinh ngĩyên.

Đã có lĩn vĩ Đà lĩt, nhìn lĩi thành phĩ đã thay hình biĩn dĩng, chĩ còn con đĩĩng bĩ hĩ là ít thay đi i. Dĩc Bĩ đĩ, Võ Tánh, con đĩĩng trĩĩ c trĩĩng đi i hĩc và Bùi thĩ Xuân đã hoàn toàn khác hĩn. Nhĩng cĩa hàng hiũu xô bĩ tràn lan trên đĩĩng phĩ. Nhĩng con ngĩĩi Đà lĩt ngày xĩa đã biĩn đi đĩu mĩt. Tôi vòng lên ngĩ nhà Trúc, mong đĩĩc nhìn lĩi khung cĩa ngày xĩa đã mĩt lĩn tôi đĩĩng cĩnh cĩ đĩ nhìn cĩ nghiĩng ngĩĩi khoá trái cĩa. Nhĩng căn nhà yĩ đã không còn nĩa. Ngĩyên con đĩĩng đã đĩy các nhà ngĩ và nhĩng tiĩm bán buôn.

*Đàlat i, mĩt lĩn vĩ, mĩt lĩn mĩt mát
Mĩt lĩn vĩ còn ôm mãi nĩm đĩu
Nhĩng xót xa hiũ quĩ nhĩ đi n không ngĩ
Vĩ chĩn cũ nhĩng khôngĩ còn xĩa cũ*

*Đàlat i, ngày trĩ vĩ tôi khĩc
Tôi tìm hoài nhĩng phĩ nhĩ ngày xĩa
Nhĩng rĩng cây loáng thoáng bóng quĩ vàng
Hàng dĩm bĩt ngĩ nghiĩng chĩ u lĩng giĩ*

*Đàlat i, còn mong chi mà nhĩ
Phĩ phĩĩng chĩ không bóng dáng ai quen
Cĩn nhà xĩa cũng đi i dáng đi i hình
Tôi đĩng đĩ nhĩng đĩĩng nhĩ mĩt hút*

Vĩy mà hôm nay, tình cĩ tôi lĩi gĩp Thĩy Trúc. Thĩi gian hình nhĩ không mang lĩi nhiũu đũu nĩn trên em, ngĩĩi con gái đũu dàng vĩi tâm hĩn trong trĩo ngày xĩa. Cĩi giĩng nói Bĩc lai lai thĩnh thĩt cĩa Đà lĩt ngày xĩa đã hĩi trĩm xuĩng nhĩng lĩi nĩng nĩn và ngĩt đũu hĩn. Yêu em đã bao năm, mĩi đĩĩc mĩt đĩp ngĩĩ gĩn em đĩn nhĩ thĩ, mĩi đĩĩc mĩt lĩn nĩi chuyĩn vĩi em nhĩ thĩ, đĩĩc mĩt lĩn đĩi mĩt đĩ nhìn thĩy hai con mĩt cĩa em vĩn sáng long lanh, mĩt màu long lanh huyĩn nĩo, vĩn to tròn tinh anh, và đôi má vĩn còn hĩng mĩn vĩi hai lĩm đĩng tiĩn trên má phĩi. Thĩy Trúc, tôi đã gĩp lĩi em đĩ rĩi lĩi đĩ em bĩĩc đi, vì trong đĩi tôi có bao giĩ tôi đã nĩm giĩ đĩĩc em. Em chĩ là mĩt tình yêu đũu ngĩt, cĩa mĩi tình đũu hĩc sinh tĩĩng thoĩng qua nhĩng đã thành bĩt diĩt. Em là cĩ mĩt khung trĩi thĩ ngĩy trong trĩng, đĩ tôi vĩn có thĩ sĩĩng vĩi niĩm tin là cuĩc đi vĩn còn nhĩng gì đĩp đĩ.

Cám n Th y Trúc, cám n bu i chi u hôm nay. M t bu i chi u đã xóa đi nh ng n i lo s c a tôi trong nh ng ngày tháng qua. Tôi s không còn ph i lo s ph i nghe m t tin b t h nh nào đó v em hay Mai, nh nh ng b t h nh đã đ n v i m t s b n h u c a tôi ngày x a. Tôi s không còn ph i lo s g p l i em, nh ng hình dáng đ p đ c a em đã b bào mòn vì th i gian, nh n i lo s bàng hoàng và đau đ n c a tôi khi tr v Đà l t nhìn th y thành ph m t đi v đ p hoang s ngày nào. Th y Trúc c a tôi, cám n em đã tr v m t l n, đ tôi tin là m t tâm h n thánh thi n v n luôn mang m t v đ p không bao gi thay đ i dù th i gian, cu c đ i có tàn kh c th nào đi n a. Nh l i khuôn m t r ng r và ánh m t yêu th ng c a em khi nh c đ n ch ng con và các cháu, tôi th t m ng cho em, và cũng m ng cho nh ng ng i th ng yêu c a em đã có đ c em trong đ i. Nh ng lòng tôi cũng không kh i se s t b i h i khi nghĩ đ n mình s luôn không có em, trong quãng đ i này....

Nh ng dù sao, ít nh t, tôi đã có hình nh c a em đ mang theo trong su t cu c đ i c a tôi, có m t kho ng tr i xanh Đà l t đã nuôi tôi khôn l n và tr v trong nh ng gi c ng cho ngày tháng b t n i bu n tênh. Th y Trúc, m t l n n a cám n em đã tr v, có th tôi s còn c h i g p l i em vào nh ng bu i chi u tan s , trên nh ng sân ga, đ l i đ c có đ p ng i nói chuy n v i em, nh hai ng i b n cũ g p l i nhau, đ l i đ c ng m n c i thu n h u. Nh ng cũng có th , em l i m t l n n a b c ra kh i h n đ i tôi, đ ch tr v trong nh ng gi c m , và nh th , thì th t là bu n l m ...

*Có ph i em ch là m
Nên khi tôi ng tôi nhìn th y em
Bằng khuôn l y s i ch h ng
Th vào trong gió đ mà bu c em
Gió bay s i ch m t r i
B v tôi đ ng, ng ngàng nh em ...*

Thiên H ng
Tháng M i M t 2003

